

היא קיבלה את הכל - אבל היא רצתה הרבה יותר מזה

נערת פנקס הצ'קים

את משכורתו על שולחנה, שוב לא יכלה לקנות בהקפה, ואילו מכונני היופי אינם נוהגים לספל כמי שידה אינה יכולה לשלם את המחיר.

מרים חזרה לקו 5. היא הצליחה לשכנע את בעלה, חזרה עוד באותו ערב לזירתם ברחוב המלך גיורג' 46. אך החיים בבית השתנו ללא תקנה.

שכנים סיפרו לבעלה, כי באותם ימים בהם עבד במשמרת הלילה של ז', נהגה אשתו להביא הביתה חברים, אשר בילו שם שעות ארוכות. חברי להקת הזמר הכושית גודון גייט, אשר בהופעותיהם היתה מרים מבקרת כמעט מבלי להחסיר אף אחת, נהגו לבלות בביתה, הרגיזו את השכנים שטענו כי ההשתוללויות התכופות הפריעו את מנוחתם בלילות. הם לא הבינו כי אצ"י לותה החדשה חייבה את מרים.

★ ★ ★

הבעד רוצח להתגרש

מרים חזרה לנהל חיים קלים של נערת זוהר. המטבח לא היה אהוב עליה כי יותר, אך הסתבר כי לא נהגה לעמול רבות במטבח. היו בו דברים אשר הציקו לה.

מרים לא השלימה עם קיומם: היא מכרה כמעט כל מה שאפשר היה למכור. הקומקום החשמלי, ואחריו התנור החשמלי, נמכרו מבלי שהבעל ידע על כך מלבתיחלה. היו עוד דברים אשר היעלמותם עזרה כנראה לנישואיה, ורביד הזהב אשר ניתן לה על ידי בעלה, נעלמו אף הם. תחילה טענה כי נשלתו לתיקון, אך לאחר שעבר זמן רב

מרים רוטנשטרייך קנתה סחורה כתלאכיב, מסרה תמורתה צ'קים ללא כיסוי. זהו מעשה פלילי רגיל, ואילו בוצע עליידי רמאי מועד, לא היה ראוי לתשומת לב מיוחדת. אולם מרים רוטנשטרייך אינה רמאי מועד. היא נמנית דווקא על השככה הנוצצת ביותר של הנוער העברי החדש: נערות-הזוהר של תלאכיב, הצומחות ברוכץ מסביבה אמידה וחסונה. סיפורן של מרים חושף באכזריות את אשר התחבא מאחורי חפנים המאופרות היטב, ומאחורי ההליכה המעודנת, הנלמדת במכון ליפי. הוא מראה מוח נורא המחיר אשר נערה צעירה נאלצת לשלם, כדי לחוסף ולקיים את מעמדה בחוג שכולו ברק וניצנוץ מזויף.

רוב שרשי רגיל. לחנות הבגדים הי

מסוארת אינדי, ברחוב דיונוף בתל-אביב, נכנסה עלמה צעירה, בחרה בגדים בסך של 168 לירות. היא שלפה פנקס צ'קים. חתמה את שמה בכתב מסולסל, מסרה את כתובתה לקופת: מרים רוטנשטרייך, רחוב פרוקטור 9, תל-אביב.

איש לא העלה חשד בנערה בעלת ההופעה והאישיות המשכנעת. היא יצאה מאינדי, המשיכה לאורכו של רחוב דיונוף, נכנסה לחנות-ספר נוספות, קנתה סחורות בשתי של 1300 ל"י. איש מבעלי החנויות לא הכיר את האשה בעלת האפשרויות הבלתי מוגבלות כמעט, היכולה להרשות לעצמה לקנות מצרכי-מותרות בסכומים כה גדולים. רק לאחר ימים אחדים הגיעה התשובה המפתיעה של הבנק: לצ'קים אין כיסוי. המשטרה מיהרה לרחוב פרוקטור, חיפשה את מרים רוטנשטרייך. איש לא שמע עליה. רק אחרי הידורים המופתעים, שאל את שכנו בסקרנות: "לאשתך-לשעבר לא קראו מרים?" השכן קלע למסרה. מרים רוטנשטרייך, אשר היתה נשואה ועמדה להתגרש, חתמה על הצ'קים את שם הוריה, אך מסרה את כתובת בעלה-לשעבר. היא נזהרה מלחתום בשם בעלה, כי לפני כן פירסם זה מודעה בהארץ ובמערב, בה זוהר כי אין הוא אחראי למעשיה, התנהגותה, וחובותיה, הן בעבר, הן בהווה והן בעתיד" של אשתו.

★ ★ ★

הזוהר עזבה ביוקר

אך מרים לא הסתפקה גם במשכורתו של נהג ז'. אותן שעות ארוכות בהן

הנאשמת מרים רוטנשטרייך, כפי שנראתה השבוע, בעת שחובאה לבית המשפט המחוזי בתל-אביב, לבידוד בקשתה לשיחרור עד למועד עריכת מס' שתייה של שבוע ימים בבית-המעצר הסמוי השאירה עליה את אותותיה הכבדים.

יותר, התברר כי התיקון לא הצליח במיוחד, והדברים נעלמו מהבית סופית. שוב נהיו החיים בבית קשים מנשוא. הבעל, שלא יכול היה לסבול יותר את יחסיה של אשתו אל בתם, החליט להתגרש. בוקר אחד קם בעלה בשעה שש, הודיע לאשתו על רצונו להתגרש, סיפר כי הוא מתלבש והולך לרבנות. מרים לא אמרה מלה. רק כאשר סגר את דלת הבית מאחוריה, פתחה היא את הדלת, קראה בשמו. בטרם הספיק להסתובב, הנתחיה מכה על ראשו במכשיר קהה. הבעל נפל מתבוסס בדמו, ניסה בשארית כוחותיו לזחול לבית אחותו, הגרה בקומה העליונה. אך כוחותיו אפסו, הוא נשאר לשכב על המדרגות. זמלו עלה במדרגות שכן שהביא קרד לביתו. הוא ראה את המקרה, הועיק מיד אמבולנס. כעבור שעה קלה כבר היה בבית-החולים חרסת, כאשר צלחת עמיקת בצמחו מסמנת

נהגה לשבת ברזול, ואתם טיפולים רבים אשר נהגה לקבל בסלוגי-היופי הקרים ביותר, דרשו סכומי כסף גדולים בהרבה מאשר היה ברשותה. כי הזוהר הוא יקר. ובתחרות הבלתי-פוסקת בין נערות-הזוהר של תל-אביב - רק היקר ביותר הוא מספיק טוב. על כן לא הספיק הכסף למרים. גם לזה היה לה פתרון קל והגינני, למרות שקיבלה את משכורת בעלה במלואה, היתה קונה בכל החנויות בהקפה. פנקס חבר ז' של בעלה, היווה את הערובה הבטוחה ביותר לכל סוחר חשון.

תוך זמן קצר, נכנס בעלה לחזבות רבים, בהם לא יכול היה לעמוד. גם יתר היחסים בין בני הזוג עורערו. לאחר שלושה חודשים הודיע הבעל לאשתו כי אין הוא יכול יותר לחיות עמה. מרים עזבה את בית בעלה, חזרה לבית הוריה בהקפה. פנקס חבר אך לחיות לבד, היה קשה עוד יותר. בראשון לחודש שוב לא היה מי שיגיח

נערת הזוהר

מרים רוטנשטרייך, כפי שהכירה באי בית-הקפה רחל התל-אביב.

את מקום המכה. מרים, אשר נקראה לי משטרה, סיפרה בעדותה כי בעלה יצא מן הבית, נתקל בשולחן שעמד במסדרון, נפצע בראשו מקצהו החד של השולחן.

היא לא נראתה נרגשת במיוחד מהאסון שקרה לבעלה. במשך שלושת השבועות ש" שכב בבית-החולים, באה לבקר פעם אחת בלבד. היא באה גם פעם נוספת. האחיות סיפרו כי מרים באה לקחת את הדברים שהיו בכיסוי מכנסיה, אך בפעם זו היתה כה מזועזעת מן האסון, שלבה לא נתן לה להיכנס אל חדר בעלה.

★ ★ ★

המשטרה מתערבת

מאותו רגע לא חי עוד הוגג יחיד. מרים המשיכה לגור בבית בעלה, והוא עבר עם הוריו. אך מרים לא נשארה רתוקה לבית. היא זכרה כיצד בילתה ב" נעימים לאחר נישואיה בבית-המלון בן יהודה בחיפה. השייך לדורו של בעלה, הת' אכסנה שם שנית. הודו לא ידע על ניתוק היחסים בינה לבין בעלה, קיבל אותה ב" אדיבות. מרים בילתה אצלו בניעימים, נעלמה לאחר זמן מה, בהשאירה אתריה חוב של 108 לירות ואת כל בגדיה.

בינתיים התקדמה תביעתו של הבעל לנט, והרבנות נענתה לבקשתו. אך האשה התעלמה בקביעות מהודעותיה הנישנות וחוזרות של הרבנות, סירבה להופיע לבית-המשפט לחתום על תעודת הגירושים. גם לאחר שהגיעה להסכם, לפיו יבטל בעלה את התביעה הפלילית נגדה על תקיפתו, תמורת חתימתה על תעודת הגירושים, לא הופיעה ברבנות.

המשטרה נקראה להתערבו תמונתה של מרים הופצה בכל תחנות המשטרה בארץ. אך איש לא ידע היכן היא נמצאת. שופטת השלום מינה שמיר, בפניה טענה המשפחה כי מרים השאירה חובות על שם המשפחה בסכום של 3500 לירות, קבעה כי על מרים לפנות את ידיתה, להחזירה להורי בעלה, מהם קיבלה אותה.

מרים החזירה את הדירה, אך לא לפני שהוריקה אותה כמעט לחלוטין, ומכרה את כל הרהיטים והמטלטלים. מרוב פזיזות לא הספיקה לקבל את תמורתם המלאה. תשעים ששחים 1500 לירות נמכרו ב50.

★ ★ ★

רחצו את ידיכם

שוב נעלמה מרים רוטנשטרייך. יותר מכולם היתה המשטרה מעוניינת למי צוא אותה. כי הרבנות חזרה והזמינה אותה לבוא ולקבל את כתב הגט שלה, מבלי לזכות לתשובה. ואה, פחות משבוע ימים אחרי ששוטרי תל-אביב פתחו בחיפושים נמרצים - נתגלו עקבותיה של מרים. היה זה אחרי שניסתה בפעם האחרונה לקנות את אבזריה-האופנה, שהם סימן-היכר לכל נערת-הזוהר דאוויה לשמה. תאחה זו למותרות היא שהפילה אותה בפת. תוך פחות מ-24 שעות נמצאה במלון גיית, הועברה לחדר המעצר של משטרת יפו.

הורי בעלה, שנדרשו עליידי כמה מבעלי החנויות לפרוע את הצ'קים, הציגו את המר דעה בהארץ ובמערב, רחצו את ידיהם. דבר אחד בלבד היה ברור, לגבי עתידה הקרוב של מרים: ב20 למרץ, התאריך בו חייבת היא להופיע ברבנות ולחתום על כתב הגט, תוכל המשטרה להביא אותה ללא ספק.